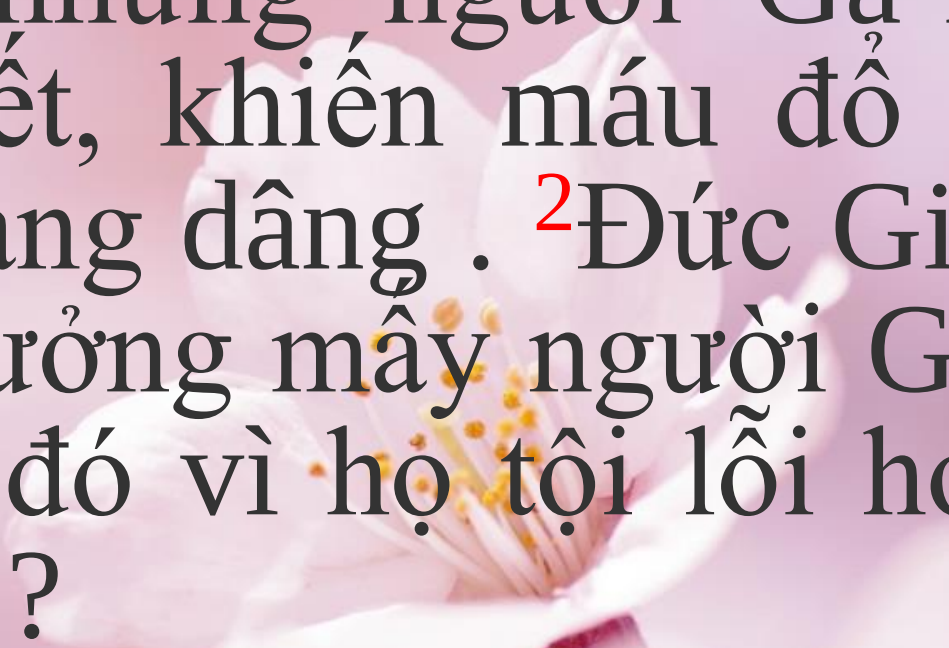

Chương 13

1/.Mời gọi hối cải (Lc 13,1-5).

¹Cùng lúc ấy, có mấy người đến kể lại cho Đức Giê-su nghe chuyện những người Ga-li-lê bị tổng trấn Phi-la-tô giết, khiến máu đổ ra hoà lẫn với máu tế vật họ đang dâng . ²Đức Giê-su đáp lại rằng : “Các ông tưởng mấy người Ga-li-lê này phải chịu số phận đó vì họ tội lỗi hơn mọi người Ga-li-lê khác sao ?

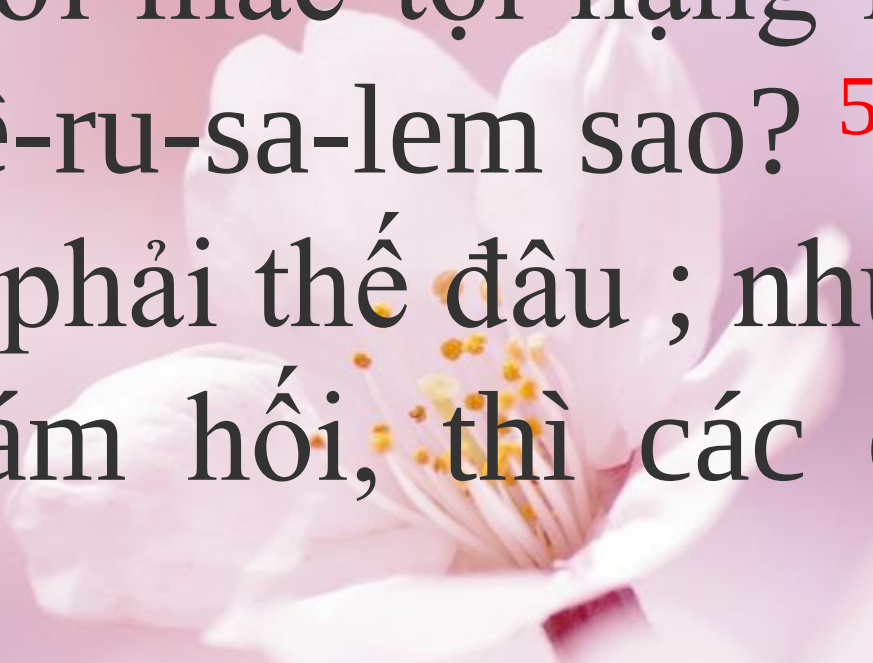
Sự Cứng Lòng Của Người Do Thái

Nếu các ông không chịu sám hối,
thì các ông cũng sẽ chết hết y như vậy.

Lc 13,1-9

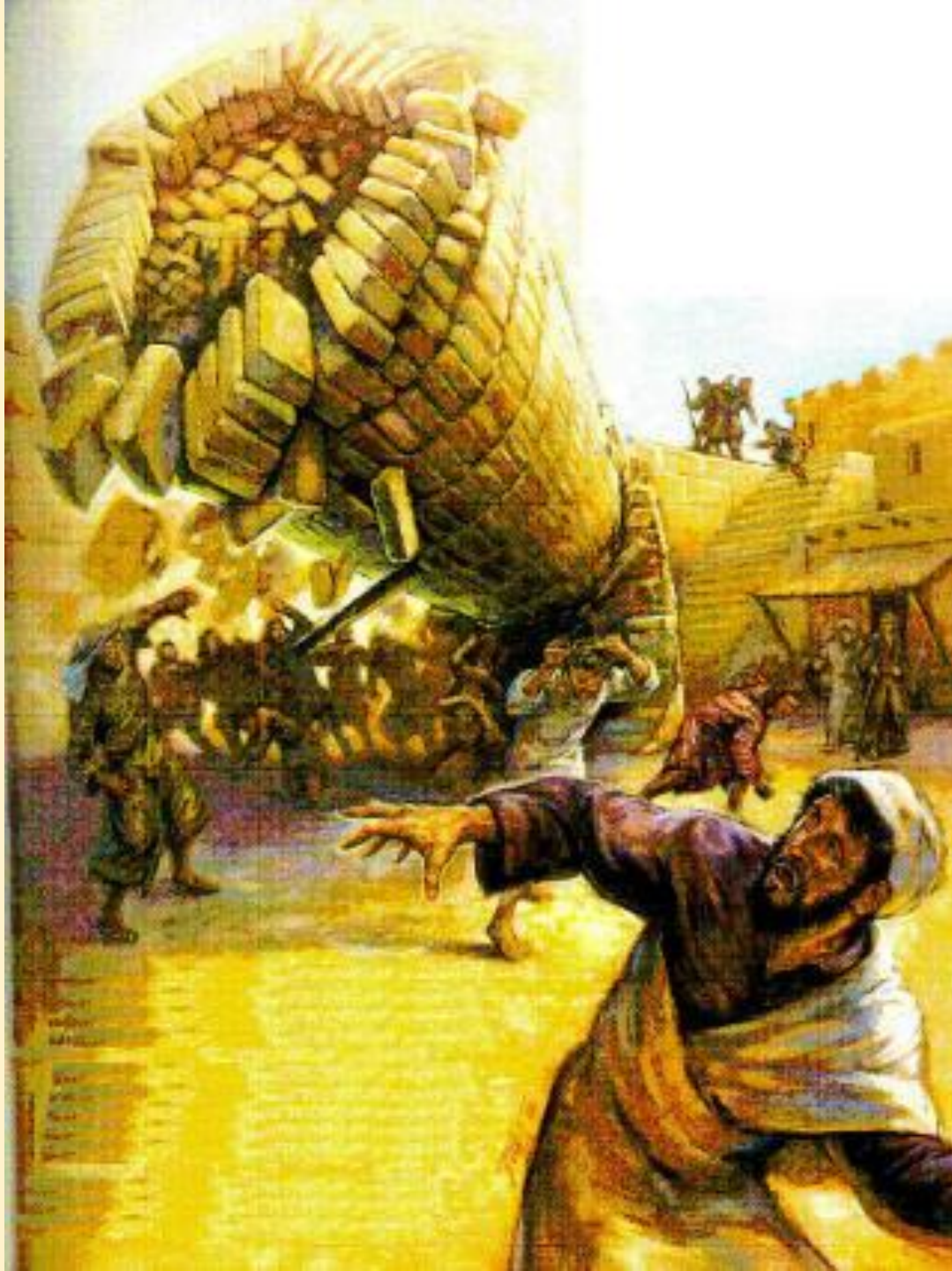
³Tôi nói cho các ông biết : không phải thế đâu ;
nhưng nếu các ông không sám hối, thì các ông
cũng sẽ chết hết như vậy. ⁴Cũng như mười tám
người kia bị tháp Si-lô-ác đổ xuống đè chết, các
ông tưởng họ là những người mắc tội nặng hơn
tất cả mọi người ở thành Giê-ru-sa-lem sao? ⁵Tôi
nói cho các ông biết: không phải thế đâu ; nhưng
nếu các ông không chịu sám hối, thì các ông
cũng sẽ chết hết y như vậy.”

Tôi nói cho các ông biết: không phải thế đâu; nhưng nếu các ông không chịu sám hối, thì các ông cũng sẽ chết hết y như vậy."

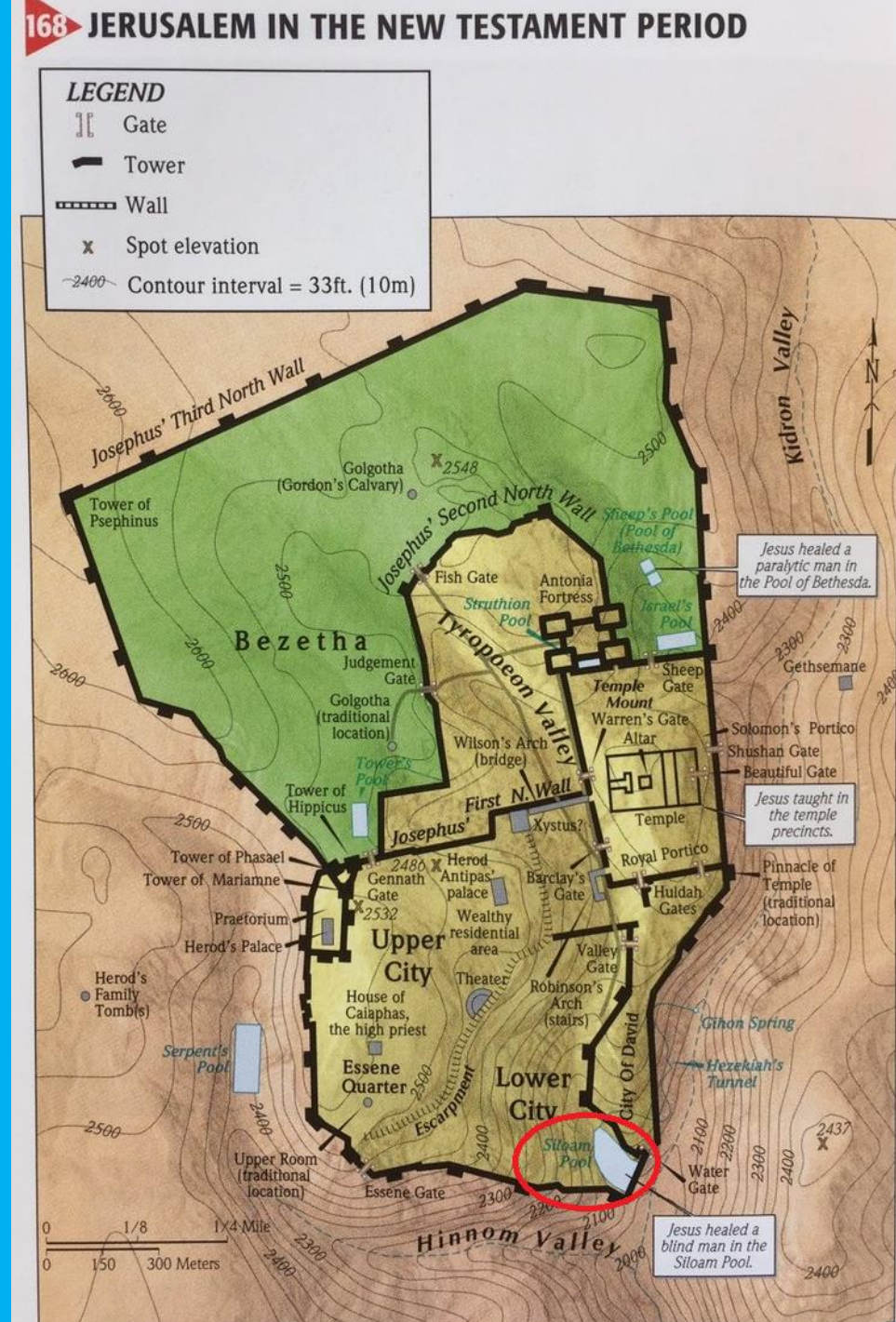

*1. Sự
cần
thiết
của việc
sám hối
để được
cứu độ*

B. Lời dạy của Đức Giê-su:

những nạn nhân của những vụ việc trên không phải vì họ tội lỗi hơn những người khác. Qua đó Đức Giê-su dạy rằng tất cả mọi người đều là tội nhân, tất cả mọi người đều phải sám hối, phải hoán cải để không phải chết đời đời.

A. Hai vấn đề người Do Thái đặt ra cho Chúa Giê-su:

- Những người Ga-li-lê bị tổng trấn Phi-la-tô giết. (Lịch sử ghi lại nhiều cuộc đổ máu tại Giê-ru-sa-lem do tay Phi-la-tô mỗi khi dân chúng nổi loạn).

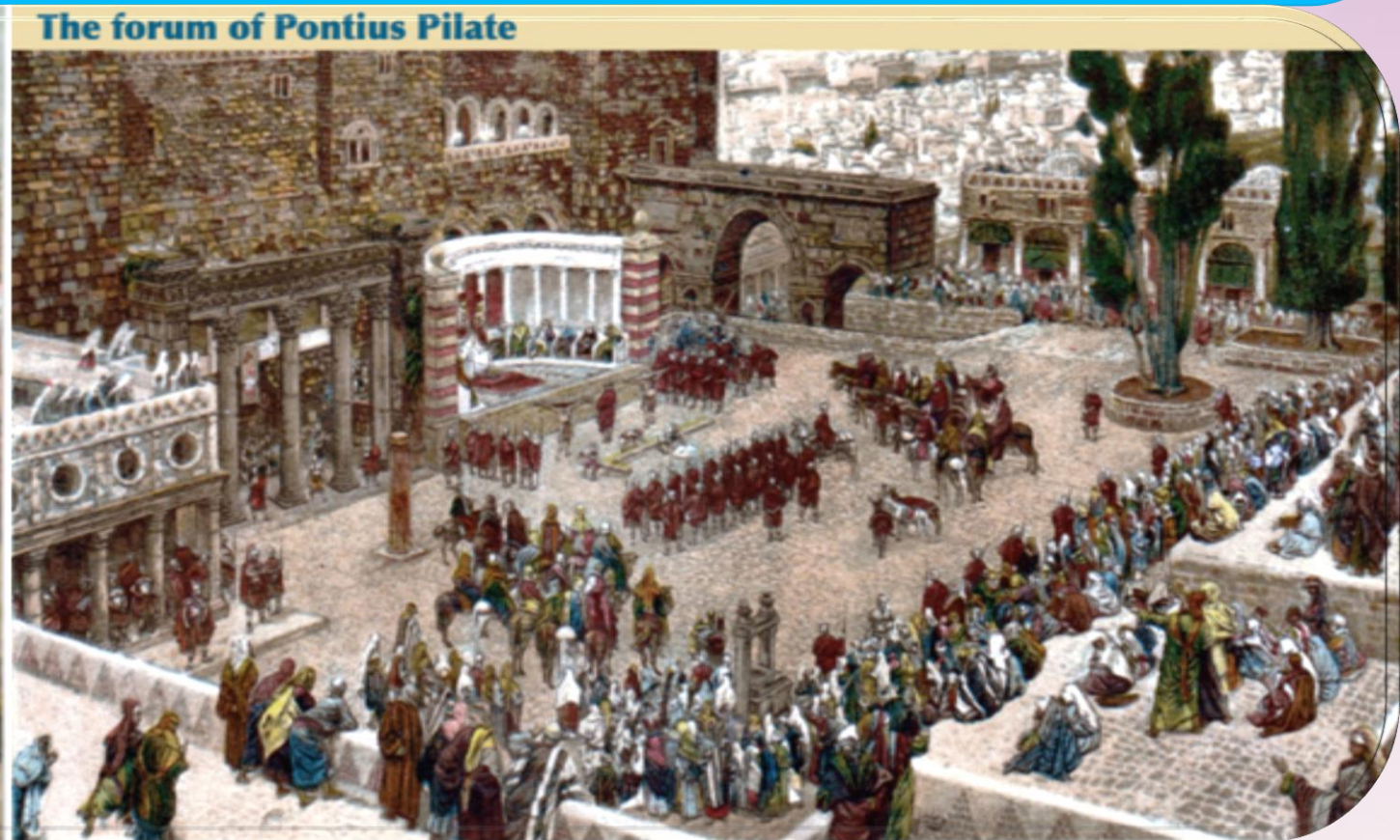
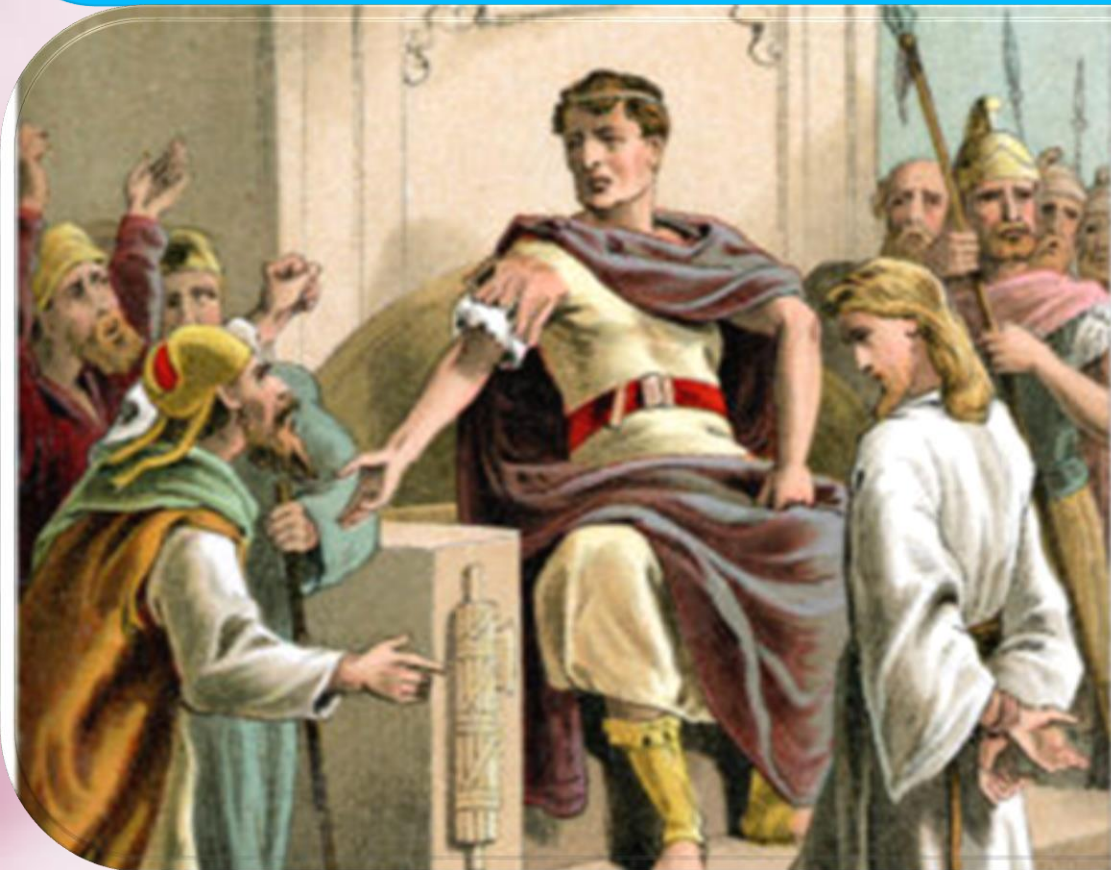
Như chúng ta đều biết người Rô-ma rất khôn khéo trong việc cai trị, họ không can thiệp trực tiếp vào các lễ hội tôn giáo của người địa phương.

Quân đội Rô-ma không ở gần những cơ sở của các tôn giáo, họ tôn trọng sự tự do tôn giáo và các cuộc tế tự. Tuy nhiên họ không chấp nhận việc nổi loạn và nhất là lợi dụng các lễ hội tôn giáo để chống lại Rô-ma.

Trong trường hợp đó họ sẽ mạnh tay đàn áp, họ không thương tiếc. (Sử gia Giô-sép có ghi lại cuộc nổi loạn của Thê-ô-đa. Ông này đã bị giết và mọi kẻ theo ông cũng bị tàn sát dã man.

Vụ này xảy ra vào thời thơ ấu của Đức Giê-su. Vụ thứ hai là cuộc nổi dậy của ông Giu-đa người Ga-li-lê nổi lên vào lúc kiểm tra dân số vào khoảng năm 6-7 SCN. Thời Sun-pi-xi-ô Qui-ri-nô làm tổng trấn xứ Xi-ry, ông Giu-đa nổi dậy và lôi cuốn một số người Do Thái đi theo mình; Giu-đa và cả những người theo ông đều bị giết chết).

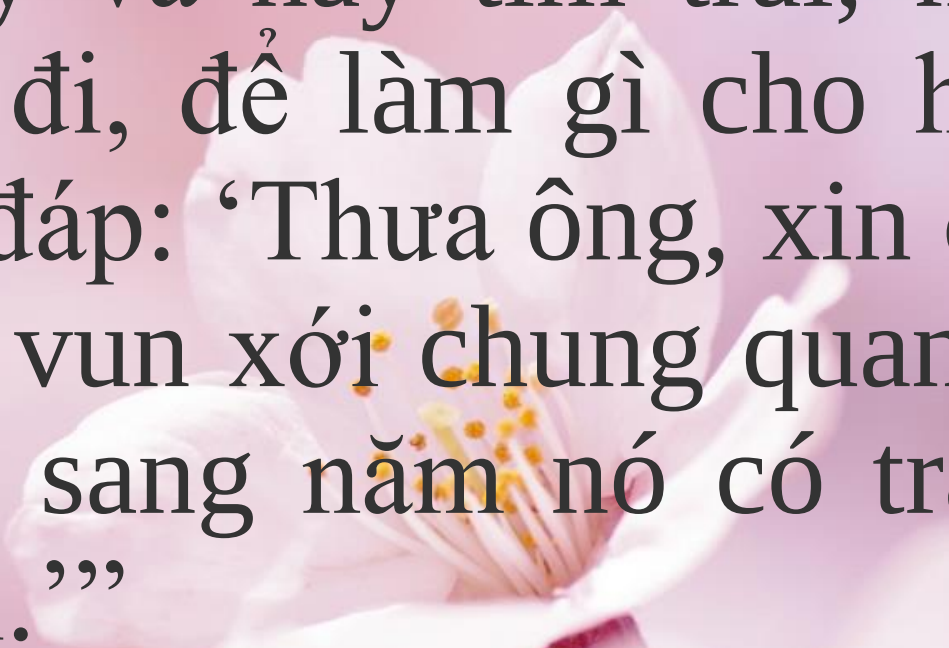
Qua đó Đức Giê-su muốn nói rằng việc những người bị Phi-la-tô giết chết không phải do tội của họ, nhưng vì họ bị coi là những kẻ nổi loạn chống Rô-ma.

➤ Câu chuyện 18 người bị thác Xilôam (Xilôác) đổ xuống đè chết: *Tháp Si-lô-ác được nhắc đến ở đây là tháp nào? Theo cha Pierre Cardon, Ở phía nam Giê-ru-sa-lem, bức tường thành chạy tới tận giếng Si-lô-ác. Có thể ở đây có một cái tháp trên tường thành; người ta giả thiết rằng tháp này ngã khi Phi-la-tô cho làm công trình dẫn nước. Các thánh giả của Chúa Giê-su nhớ lại tai họa làm 18 cư dân thành Giê-ru-sa-lem bị chết. Tai nạn này là một thảm kịch mà con người không trực tiếp gây ra – ít ra là do sự cầu thả của những thợ xây tháp.*

2/.Dụ ngôn cây vả không ra trái (Lc 13,6-9).

⁶Rồi Đức Giê-su kể dụ ngôn này : “Người kia có một cây vả trồng trong vườn nho mình. Bác ta ra cây tìm trái mà không thấy, ⁷nên bảo người làm vườn : ‘Anh coi, đã ba năm nay tôi ra cây vả này tìm trái, mà không thấy. Vậy anh chặt nó đi, để làm gì cho hại đất?’ ⁸Nhưng người làm vườn đáp: ‘Thưa ông, xin cứ để nó lại năm nay nữa. Tôi sẽ vun xới chung quanh, và bón phân cho nó. ⁹May ra sang năm nó có trái, nếu không thì ông sẽ chặt nó đi.’”

2. Dụ ngôn cây vả không ra trái (lòng nhẫn nại của Thiên Chúa)

Dụ ngôn là chuyện hư cấu không có thật....

Anh coi, đã ba năm nay tôi ra cây vả này tìm trái....

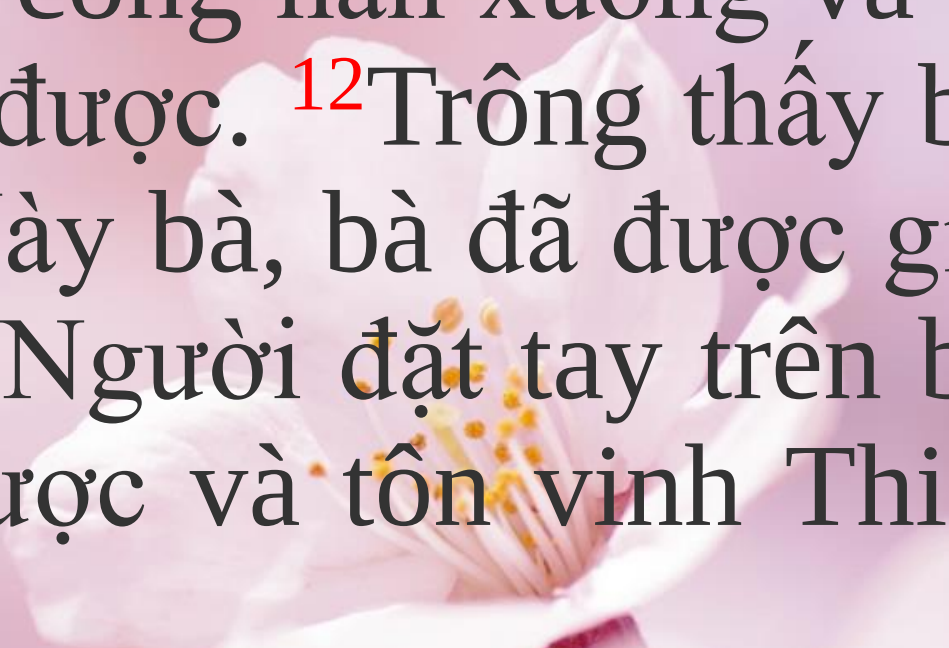
Qua dụ ngôn này Đức Giê-su cho thấy Thiên Chúa là người cha nhân hậu, Ngài yêu thương mọi người, nhẫn nại chờ đợi họ hoán cải để được sống chứ không phải chết.

"Nếu các người không ăn năn hối cải, thì tất cả các người cũng sẽ bị huỷ diệt như vậy". (Lc 13, 1-9)

Đức Giê-su chữa một phụ nữ còng lưng ngày sa-bát

¹⁰Ngày sa-bát kia, Đức Giê-su giảng dạy trong một hội đường. ¹¹Ở đó, có một phụ nữ bị quỷ làm cho tàn tật đã mười tám năm. Lưng bà còng hẳn xuống và bà không thể nào đứng thẳng lên được. ¹²Trông thấy bà, Đức Giê-su gọi lại và bảo : “Này bà, bà đã được giải thoát khỏi tật nguyên !” ¹³Rồi Người đặt tay trên bà, tức khắc bà đứng thẳng lên được và tôn vinh Thiên Chúa.

3. Đức Giê-su chữa một phụ nữ còng lưng ngày sa-bát

¹⁴Ông trưởng hội đường tức tối vì Đức Giê-su đã chữa bệnh vào ngày sa-bát. Ông lên tiếng nói với đám đông rằng : “Đã có sáu ngày để làm việc, thì đến mà xin chữa bệnh những ngày đó, đừng có đến vào ngày sa-bát !” ¹⁵Chúa đáp : “Những kẻ đạo đức giả kia ! Thế ngày sa-bát, ai trong các người lại không cỡi dây, dắt bò lừa rồi máng cỏ đi uống nước ?

16 Còn bà này, là con cháu ông Áp-ra-ham, bị Xa-tan trói buộc đã mười tám năm nay, thì chẳng lẽ lại không được cởi xiềng xích đó trong ngày sa-bát sao?” **17** Nghe Người nói thế, tất cả những kẻ chống đối Người lấy làm xấu hổ, còn toàn thể đám đông thì vui mừng vì mọi việc hiển hách Người đã thực hiện.

a. Mục đích giữ ngày Sa-bát?

- Ngày sa-bát, là ngày nghỉ hàng tuần **để thánh hiến cho Đức Chúa (Xh 20,8).**
- Ngoài mục đích kể trên lệnh truyền nghỉ ngày Sa-bát còn nhằm **mục đích nhân đạo.** Trong sáu ngày, người sẽ làm công việc của người ; nhưng ngày thứ bảy, người sẽ nghỉ, để bò lừa của người được nghỉ ngơi, và để đưa con của nữ tỳ người và người ngoại kiều lấy lại sức(Xh 23,12).

*Còn ngày thứ bảy là ngày sa-bát kính ĐỨC CHÚA,
Thiên Chúa của ngươi. Ngày đó, ngươi không được
làm công việc nào, cả ngươi, cũng như con trai con
gái, tôi tớ nam nữ, bò lừa và mọi gia súc của ngươi,
và ngoại kiều ở trong thành của ngươi, để tôi tớ nam
nữ của ngươi được nghỉ như ngươi.(Đnl 5,14).* Như
vậy việc giữ ngày sa-bát không cấm người ta làm các
việc lành.

b. Người phụ nữ còng lưng. *“Ở đó, có một phụ nữ bị quỷ làm cho tàn tật đã mười tám năm”. Đây là quan niệm của người Do Thái cho rằng bệnh tật là do tác động của ma quỷ. Nên việc chữa lành bệnh tật cũng có thể được coi là việc xua trừ ma quỷ. ở đây Chúa Giê-su vì thương người phụ nữ tật nguyên đã 18 năm nên Người đã tự nguyện chữa lành bà này, chứ không do bà này van xin. “Trông thấy bà, Đức Giê-su gọi lại và bảo: “Này bà, bà đã được giải thoát khỏi tật nguyên!” Rồi Người đặt tay trên bà, tức khắc bà đứng thẳng lên được và tôn vinh Thiên Chúa.*

c. Phản ứng của người Do Thái: Đại diện cho nhóm này là ông trưởng hội đường, bức tức việc Đức Giê-su chữa bệnh ngày Sa-bát vì cho rằng Đức Giê-su vi phạm ngày Sa-bát.

d. Lời giải thích của Đức Giê-su: Ngày Sa-bát không hề bị cấm người ta làm các việc lành chẳng hạn như các ông dắt đàn vật cho đi uống nước vào ngày sa-bát. Còn việc tôi chữa người phụ nữ này cũng là một việc làm tốt lành tại sao các ông cho rằng không được phép?

4/. Dụ ngôn hạt cải (Lc 13,18-19).

¹⁸Vậy Người nói : “Nước Thiên Chúa giống cái gì đây ? Tôi phải ví Nước ấy với cái gì ? ¹⁹Nước Thiên Chúa giống như chuyện một hạt cải người nọ lấy gieo trong vườn mình. Nó lớn lên và trở thành cây , chim trời làm tổ trên cành được .”

4. *Dụ ngôn hạt cải (Mt 13: 31 -32; Mc 4:30 -32)*

DAILY MANNA

YESHUA'S PARABLES

MUSTARD SEED

**“The smallest of all seeds becomes
the largest of the garden plants.”**

Mark 4:28

Hạt cải
là hạt giống nhỏ nhất
nhưng đã trở thành cây
lớn hơn mọi thứ rau cỏ

[Mc 4,26-34]

5/.Dụ ngôn men trong bột (Lc 13,20-21).

²⁰Người lại nói : “Tôi phải ví Nước Thiên Chúa với cái gì ? **²¹**Nước Thiên Chúa giống như chuyện năm men bà kia lấy vùi vào ba thúng bột, cho đến khi tất cả bột dậy men.”

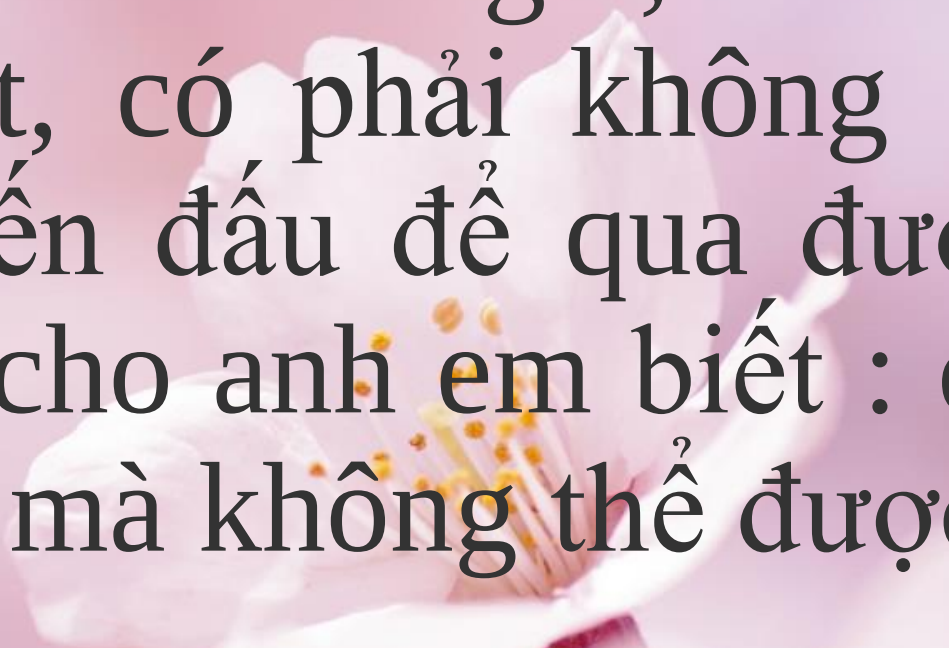
5/. Dụ ngôn nấm men trong bột (Mt 13: 33)

Dụ ngôn này cũng cho thấy sự lan rộng của nước Thiên Chúa.

6/. Cửa hẹp; Ôn cứu độ bị khước từ (Lc 13,22-30).

²²Trên đường lên Giê-ru-sa-lem, Đức Giê-su đi ngang qua các thành thị và làng mạc mà giảng dạy. ²³Có kẻ hỏi Người : “Thưa Ngài, những người được cứu thoát thì ít, có phải không ?” Người bảo họ : ²⁴“Hãy chiến đấu để qua được cửa hẹp mà vào , vì tôi nói cho anh em biết : có nhiều người sẽ tìm cách vào mà không thể được.

**Người bảo họ :
"Hãy chiến đấu
để qua được
cửa hẹp mà vào,**

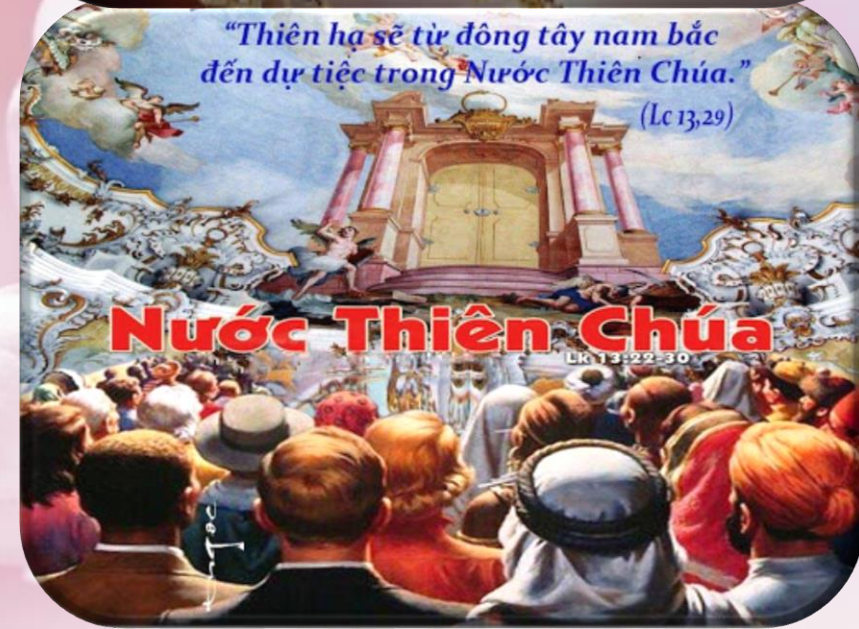
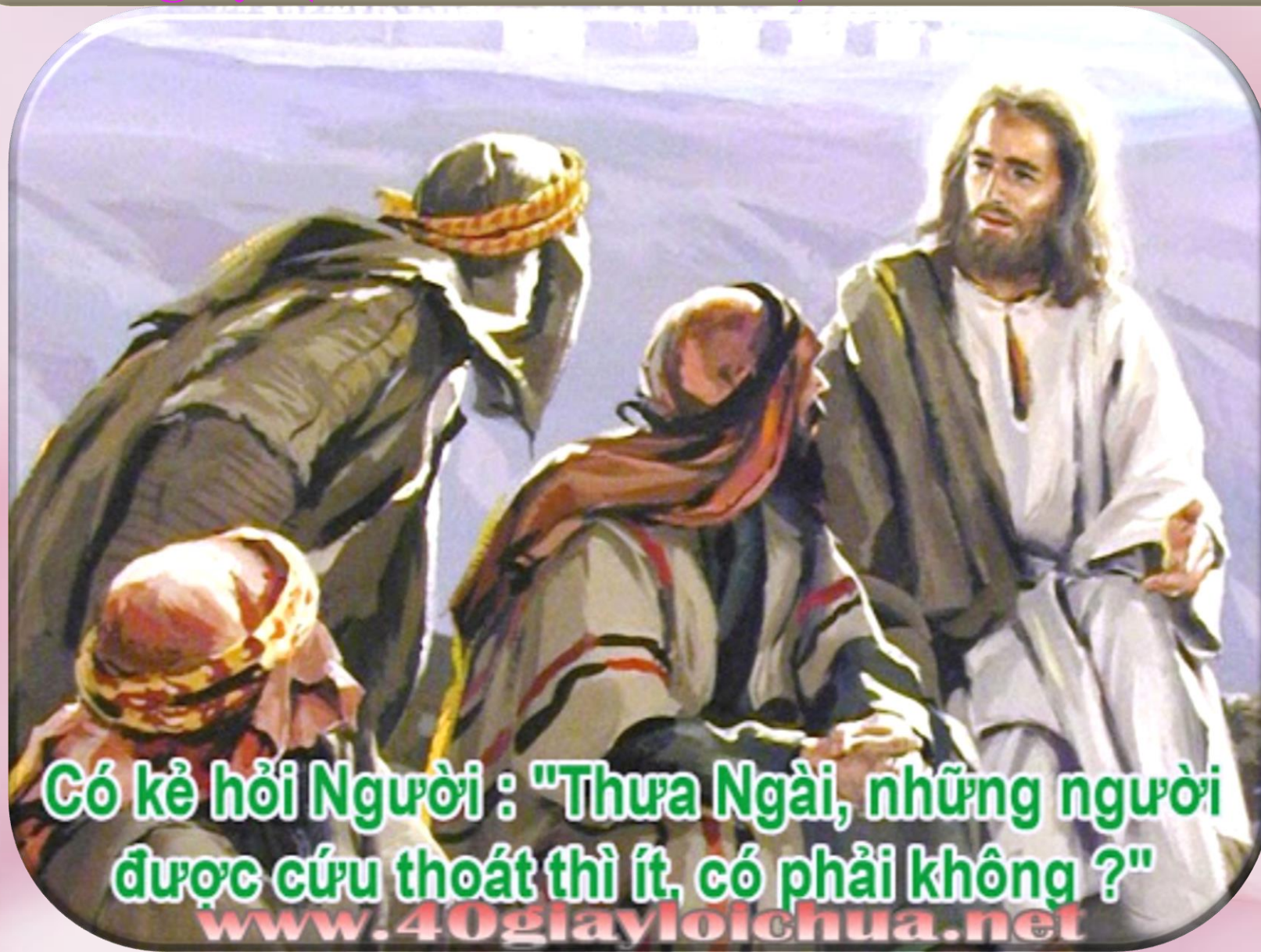
[illegible]

GETHSEMAN

²⁵“Một khi chủ nhà đã đứng dậy và khoá cửa lại, mà anh em còn đứng ở ngoài, bắt đầu gõ cửa và nói : ‘Thưa ngài, xin mở cho chúng tôi vào !’, thì ông sẽ bảo anh em : ‘Các anh đây ư ? Ta không biết các anh từ đâu đến !’ ²⁶Bấy giờ anh em mới nói : ‘Chúng tôi đã từng được ăn uống trước mặt ngài, và ngài cũng đã từng giảng dạy trên các đường phố của chúng tôi .’

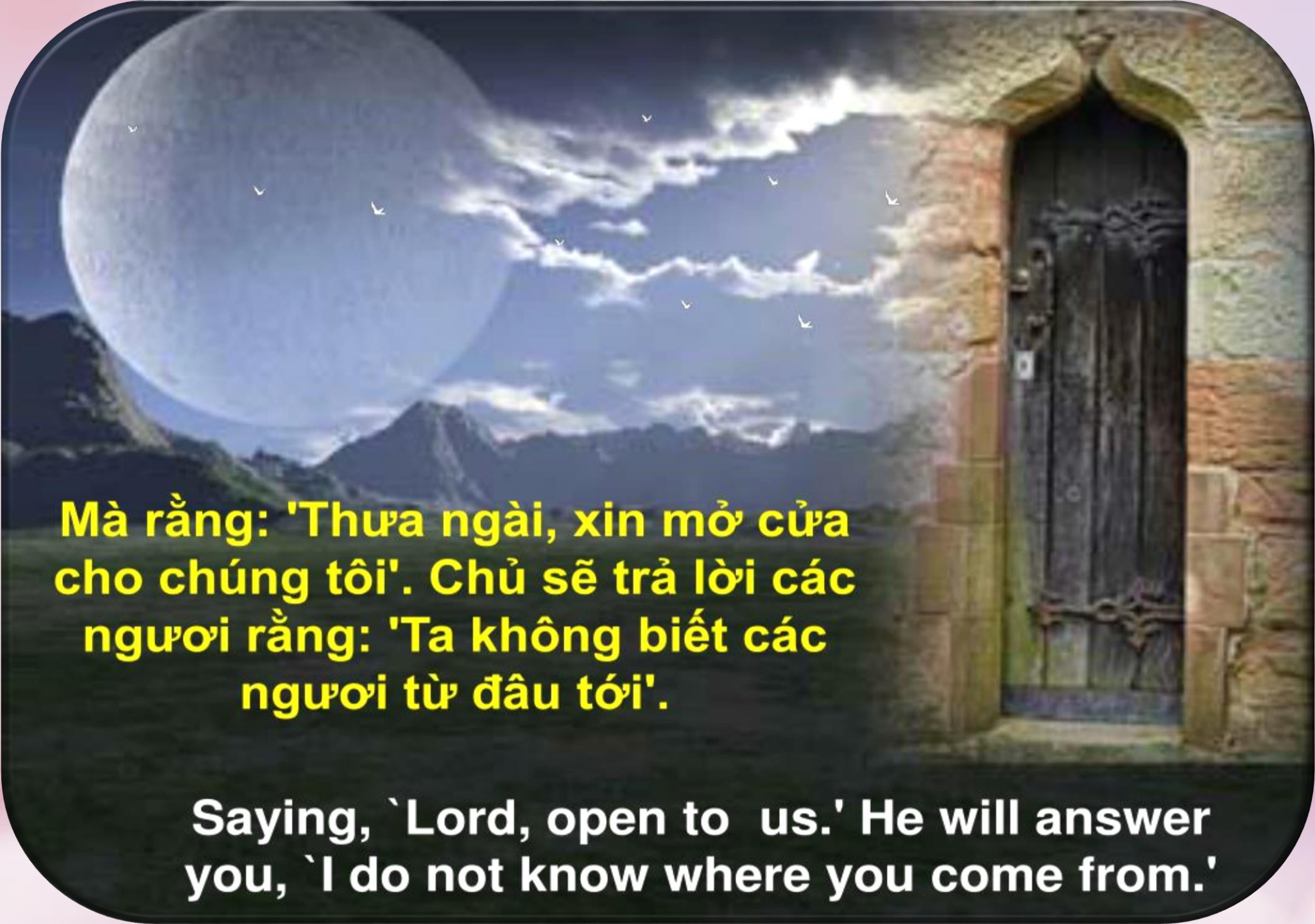

6. Cửa hẹp. Thiên Chúa ruồng bỏ người Do-thái bất trung và kêu mời dân ngoại (Mt 7:13 -14: 1-23)

²⁷Nhưng ông sẽ đáp lại : ‘Ta không biết các anh từ đâu đến. *Cút đi cho khuất mắt ta, hỡi tất cả những quân làm điều bất chính !*’ ²⁸“Bấy giờ anh em sẽ khóc lóc nghiền răng, khi thấy các ông Áp-ra-ham, I-xa-ác và Gia-cóp cùng tất cả các ngôn sứ được ở trong Nước Thiên Chúa, còn mình lại bị đuổi ra ngoài . ²⁹Thiên hạ sẽ từ đông tây nam bắc đến dự tiệc trong Nước Thiên Chúa.

³⁰“Và kìa có những kẻ đứng chót sẽ lên hàng đầu, và có những kẻ đứng đầu sẽ xuống hàng chót .”

**Mà rằng: 'Thưa ngài, xin mở cửa
cho chúng tôi'. Chủ sẽ trả lời các
người rằng: 'Ta không biết các
người từ đâu tới'.**

**Saying, 'Lord, open to us.' He will answer
you, 'I do not know where you come from.'**

“Không phải bất cứ ai thưa với Thầy: "Lạy Chúa! lạy Chúa!" là được vào Nước Trời cả đâu! Nhưng chỉ ai thi hành ý muốn của Cha Thầy là Đấng ngự trên trời, mới được vào mà thôi”. (Mt 7,21).

Ở đây cho thấy nước trời rộng mở cho tất cả mọi người, không phân biệt Do Thái hay dân ngoại, nhưng là tất cả những ai tin vào Đức Giê-su và thực hành những gì Đức Giê-su dạy.

7/.Hê-rô-đê muốn tìm giết Đức Giê-su (Lc 13,31-33).

³¹Cũng vào giờ ấy, có mấy người Pha-ri-sêu đến thưa Đức Giê-su rằng : “Xin ông đi ra khỏi đây, vì vua Hê-rô-đê đang muốn giết ông !” ³²Người bảo họ: “Các ông hãy đi nói với con cáo ấy thế này : ‘Hôm nay và ngày mai tôi trừ quỷ và chữa lành bệnh tật, ngày thứ ba tôi hoàn tất .’ ³³Tuy nhiên, hôm nay, ngày mai và ngày mốt, tôi phải tiếp tục đi, vì một ngôn sứ mà chết ngoài thành Giê-ru-sa-lem thì không được.’”

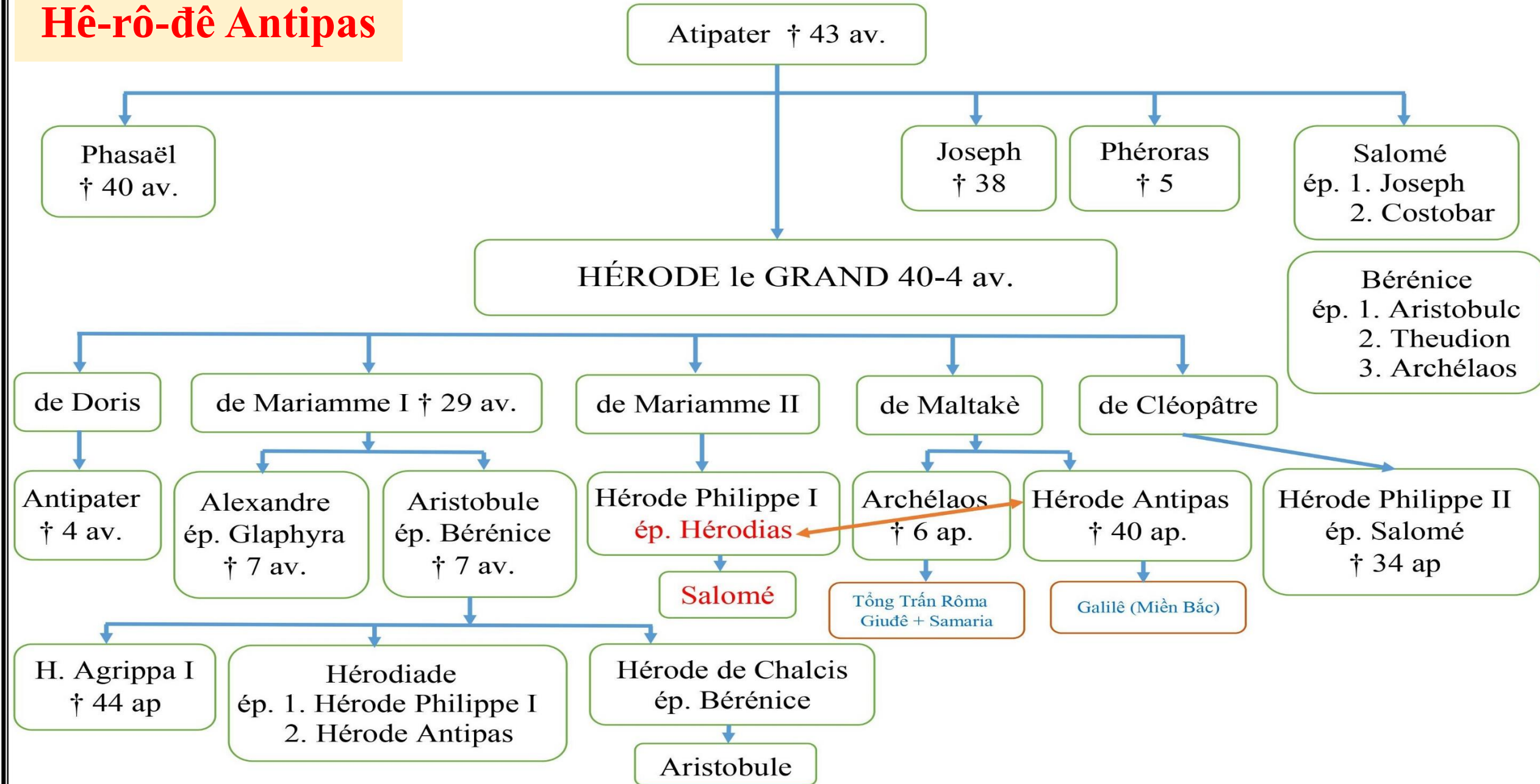

7. Con cáo già Hê-rô-đê (Hê-rô-đê Antipas)

- **Hê-rô-đê này là ai?** Đó chính là Hê-rô-đê Antipas là con của Hê-rô-đê Cả với bà Maltakè. Ông đã cướp vợ của anh mình là Hê-rô-đĩa (vợ của Hê-rô-đê Phi-lip-phê I: ông này là con của Hê-rô-đê Cả với bà Mariamme II).
- Chính ông này muốn gặp ĐG sau khi ông vua này đã giết Gio-an Tẩy Giả.

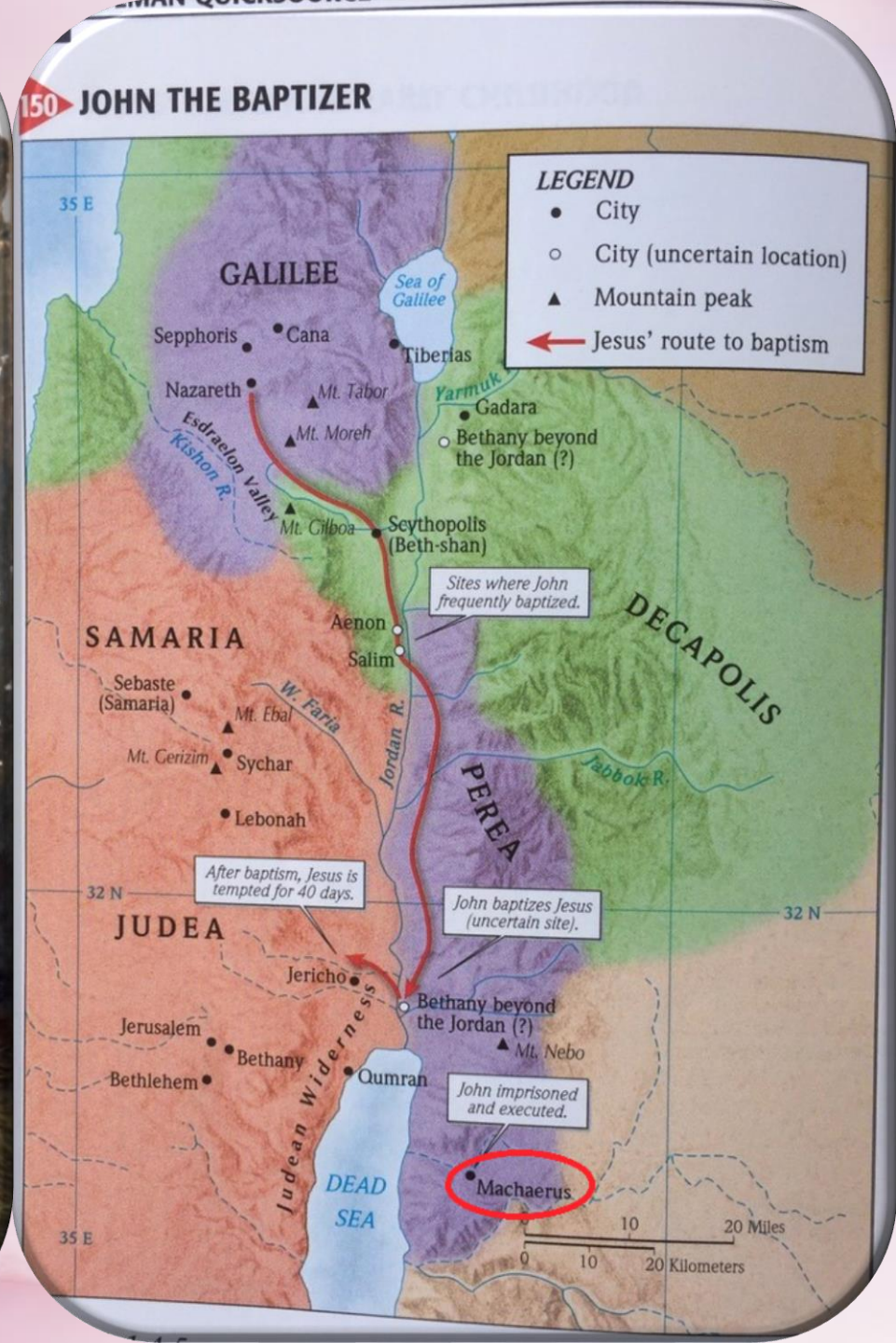
A. Gia phả Vua Hê-rô-đê Antipas

I. LES HÉRODE (IDUMÉE)

Đây là lần thứ hai theo lời kể của Lu-ca, nói về việc liên quan giữa Đức Giê-su và Hê-rô-đê Antipas. Lần thứ nhất được nói đến ở (Lu-ca 9,7-9), Hê-rô-đê chỉ muốn tìm gặp Đức Giê-su vì tò mò. Nhưng lần thứ hai này (Lu-ca 13, 31) thì Hê-rô-đê muốn tìm bắt và giết Đức Giê-su. Thái độ của Đức Giê-su không nao núng về lời đe dọa này và gọi Hê-rô-đê chỉ là “*con cáo*”, Đức Giê-su muốn ám chỉ Hê-rô-đê không phải là một con người quá nguy hiểm, mà chỉ có tính lương leo thôi.

**B. Thành
tích xấu
xa của
Vua Hê-
rô-đê
Antipas
(chém
đầu Gio-
an Tẩy
Giả)**

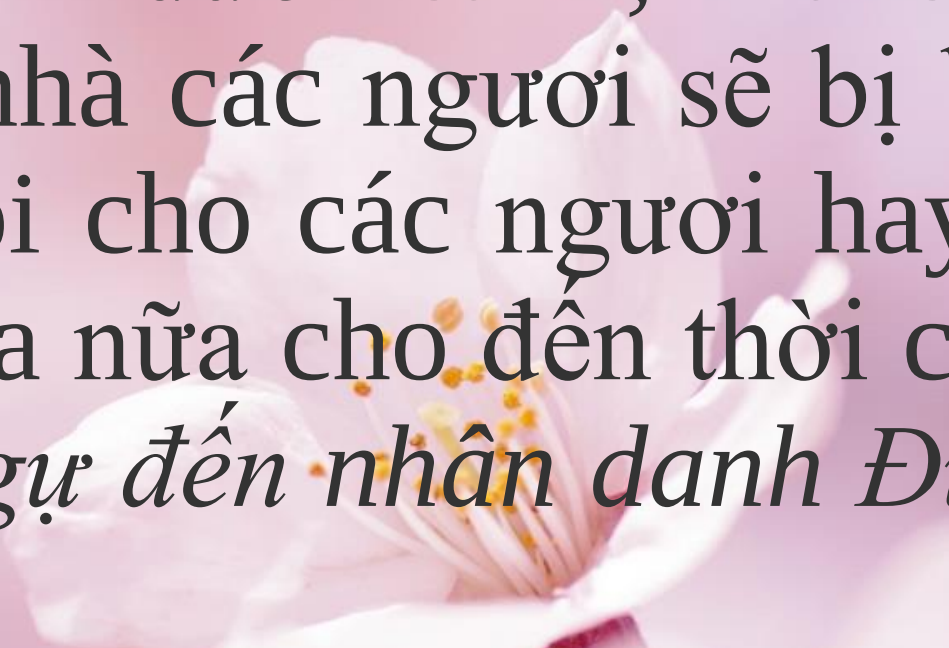

Một con người đáng sợ và nguy hiểm thì phải được gọi là “*sư tử*”. Con *cáo* thì chỉ có tính quỷ quyết chứ chẳng đủ sức đe dọa ai. Do đó Đức Giê-su cứ tiếp tục công việc của Người là trừ quỷ, chữa lành các bệnh tật, mà không hề đếm xỉa gì tới lời đe dọa của Hê-rô-đê.

- “Ngày thứ ba” theo kiểu nói trong tiếng A-ram có nghĩa là một thời gian ngắn.
- Qua đoạn này Đức Giê-su cũng loan báo Ngài sẽ phải chết ngoài thành Giê-ru-sa-lem (miền Giu-đê) chứ không phải ở miền Ga-li-lê (thuộc lãnh thổ của Hê-rô-đê Antipas).

8/.ĐG than trách thành Giê-ru-sa-lem (Lc 13,34-35).

34“Giê-ru-sa-lem, Giê-ru-sa-lem! Người giết các ngôn sứ và ném đá những kẻ được sai đến cùng người ! Đã bao lần Ta muốn tập hợp con cái người lại, như gà mẹ tập hợp gà con dưới cánh, mà các người không chịu. **35**Thì này, nhà các người sẽ bị bỏ mặc cho các người. Mà Ta nói cho các người hay : các người sẽ không còn thấy Ta nữa cho đến thời các người nói : *Chúc tụng Đấng ngự đến nhân danh Đức Chúa !*”

*8. Đức
Giê-su
than
trách
thành
Giê-ru-
sa-lem*

" Đức Giêsu thương tiếc thành Giêrusalem "

(Lc. 19: 41 - 44)

Qua đoạn Tin Mừng này ta có thể hiểu Đức Giê-su từ miền bắc **Ga-li-lê đã đến Giê-ru-sa-lem** và đang đứng trước ngôi đền thờ mới Giê-ru-sa-lem đang được xây dựng. Nhân cơ hội này Chúa Giê-su tiên báo về số phận của dân Do Thái và của đền thánh Giê-ru-sa-lem cách riêng.

- Thiên Chúa và cả Đức Giê-su rất quan tâm đến người Do Thái là dân riêng của Người. Người muốn cứu giúp họ, muốn quy tụ họ lại và hướng họ về với Thiên Chúa nhưng họ không chịu. Do đó Thiên Chúa sắp rời bỏ dân của Người và đền thờ của Người (đền thờ Giê-ru-sa-lem) để cho ngoại bang mặc tình cướp phá. Đó chính là hình phạt mà dân Do Thái phải hứng chịu vì họ đã bỏ Chúa, Đấng đã bảo vệ họ.
- *“Nhà các người sẽ bị bỏ mặc cho các người”* ám chỉ các lời đe dọa trong các sách ngôn sứ (Gr 12,7). *Nhà của Ta, Ta đã bỏ rơi, cơ nghiệp của Ta, Ta cũng vứt bỏ; kẻ lòng Ta yêu mến, Ta đã trao vào tay thù địch.*

Tóm Kết Chương 13

- 1/. Kêu gọi thống hối.
- 2/. Dụ ngôn cây vả không sinh trái.
- 3/. Chữa bà còng lưng trong ngày Sa-bát.
- 4/. Dụ ngôn hạt cải.
- 5/. Dụ ngôn men trong bột.
- 6/. Cửa hẹp; ơn cứu độ bị từ chối.
- 7/. Hê-rô-đê tìm giết Đức Giê-su.
- 8/. Thanh trách thành Giê-ru-sa-lem.

*“Lời chúa là ngọn đèn soi cho con bước,
là ánh sáng chỉ đường con đi”.
(Tv 119,105)*

Hết Chương 13

Chương 14

1/.Chữa người bệnh phù thũng (Lc 14,1-6).

¹Một ngày sa-bát kia, Đức Giê-su đến nhà một ông thủ lãnh nhóm Pha-ri-sêu để dùng bữa : họ cố dò xét Người. ²Và kia trước mặt Đức Giê-su, có một người mắc bệnh phù thũng.

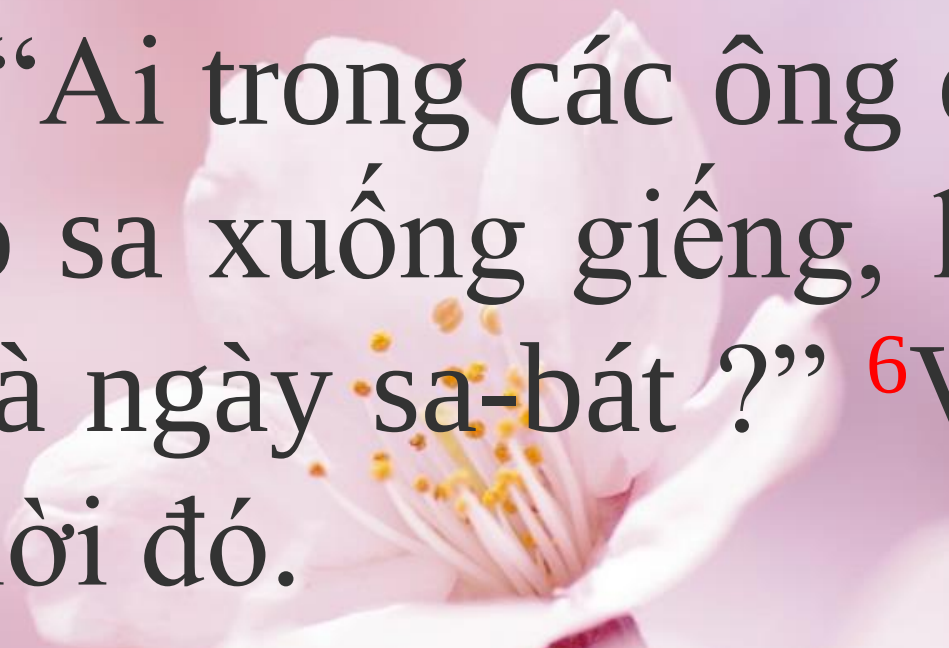
1/. Ngày sa-bát Đức Giê-su chữa người mắc bệnh phù thũng

Phù thũng là gì?

Phù thũng là thuật ngữ chỉ tình trạng nước, dịch trong cơ thể không thoát ra ngoài được mà tích tụ bên trong các mô của cơ thể. Mặc dù phù có thể xảy ra ở bất kỳ bộ phận nào nhưng thường thấy nhất là ở các vị trí sau:

³Người lên tiếng nói với các nhà thông luật và những người Pha-ri-sêu : “Có được phép chữa bệnh ngày sa-bát hay không ?” ⁴Nhưng họ làm thinh. Người đỡ lấy bệnh nhân, chữa khỏi và cho về. ⁵Rồi Người nói với họ : “Ai trong các ông có đứa con trai hoặc có con bò sa xuống giếng, lại không kéo nó lên ngay, dù là ngày sa-bát ?” ⁶Và họ không thể đáp lại những lời đó.

Những Cuộc Tranh Luận Giữa Đức Giê-su Và Người Pha-ri-sê-ô

- Sưng, phồng to các mô ngay dưới da, đặc biệt ở chân hay cánh tay.
- Da bị kéo căng ra, trông sáng bóng.
- Khi ấn vào vùng da bị phù tạo thành một vết lõm tạm thời trong vài giây.
- Phù nặng hơn ở phần chân dưới sau khi đi bộ, đứng hay ngồi trong thời gian dài hoặc vào cuối ngày.
- Kích thích bụng tăng lên (đối với trường hợp cổ trướng).
- Khó thở (khi bị phù ở ngực).

- Câu hỏi của Đức Giê-su đặt ra cho những người Pha-ri-sê-ô là những người đang dò xét và tìm cách bắt bẻ Người: “*có được phép chữa bệnh trong ngày Sa-bát không?*” họ không trả lời, và Đức Giê-su đã chữa người mắc bệnh phù thủng.
- Đối với người Do Thái việc chữa bệnh trong ngày Sa-bát là một trong những điều cấm kỵ. Việc chữa lành của Đức Giê-su trong ngày Sa-bát chắc chắn không làm cho người Pha-ri-sê-ô hài lòng. Họ không nói, nhưng chắc họ không vui.

2/. “Hãy ngồi chỗ cuối” (Lc14,7-14).

⁷Người nhận thấy khách dự tiệc cứ chọn chỗ nhất, nên nói với họ dụ ngôn này : ⁸“Khi anh được mời đi ăn cưới, thì đừng vào chỗ nhất, kẻ lỡ có nhân vật nào quan trọng hơn anh cũng được mời, ⁹và rồi người đã mời cả anh lẫn nhân vật kia phải đến nói với anh rằng :

2. "Hãy ngồi chỗ cuối"

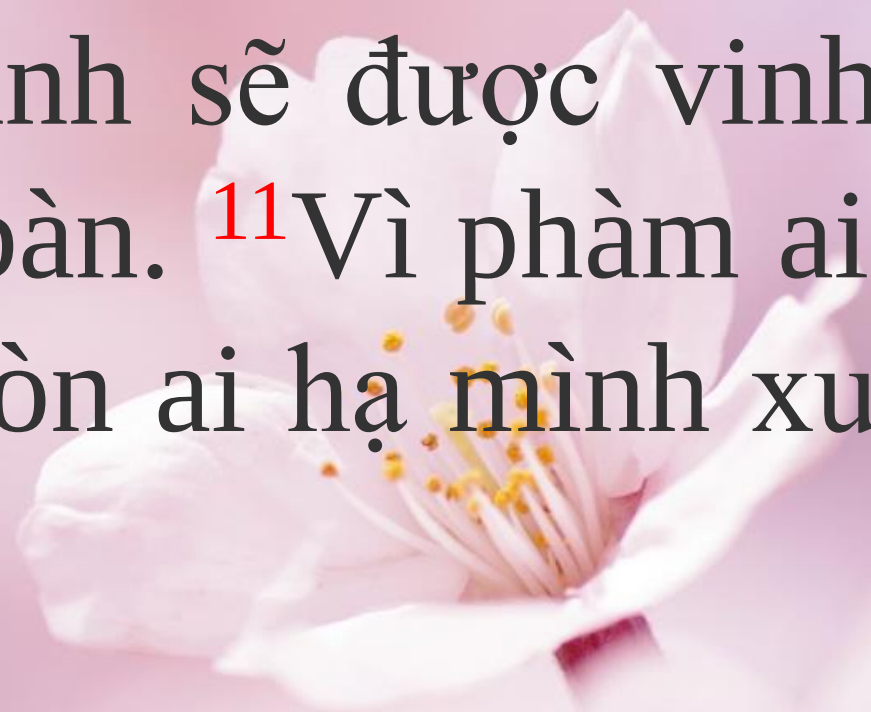

NAM C

**"AI TÔN MÌNH LÊN
SẼ BỊ HẠ XUỐNG"**
(Lc 14, 1.7-14)

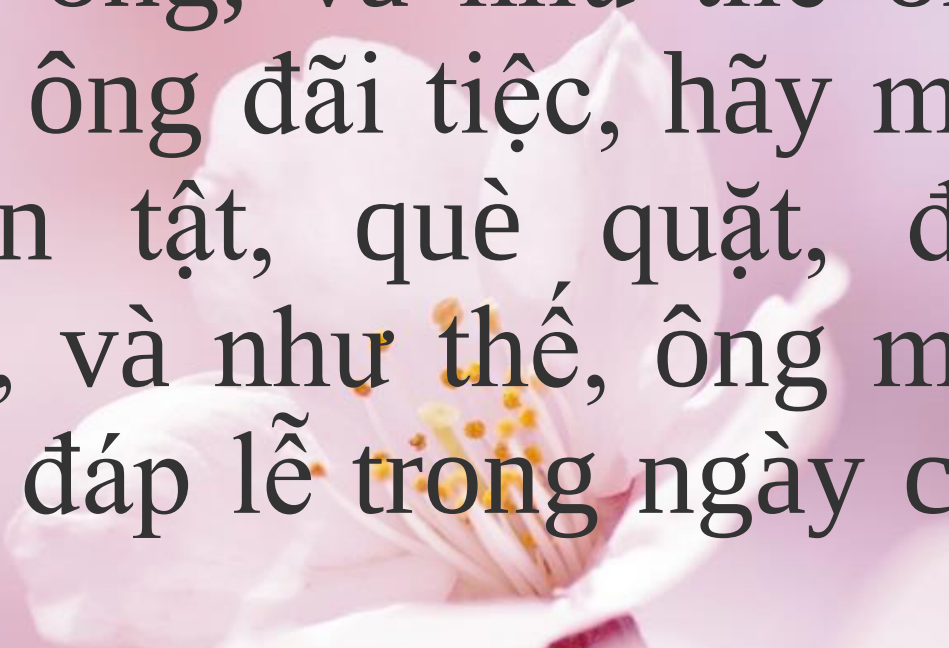
‘Xin ông nhường chỗ cho vị này.’ Bảy giờ anh sẽ phải xấu hổ mà xuống chỗ cuối. ¹⁰ Trái lại, khi anh được mời, thì hãy vào ngồi chỗ cuối, để cho người đã mời anh phải đến nói : ‘Xin mời ông bạn lên trên cho.’ Thế là anh sẽ được vinh dự trước mặt mọi người đồng bàn. ¹¹ Vì phàm ai tôn mình lên sẽ bị hạ xuống ; còn ai hạ mình xuống sẽ được tôn lên .”

Đây chỉ là một dụ ngôn, tức là một chuyện hư cấu không có thật. Đức Giê-su muốn dùng dụ ngôn này để nhắm đến thái độ kiêu căng của người Pha-ri-sê-ô là những người tự cho mình là công chính, được mọi người kính nể. Họ thích ngồi chỗ nhất trong các hội đường và trong đám tiệc. Đức Giê-su muốn rằng, các môn đệ của Người không nên bắt chước cách sống của những người Pha-ri-sê-ô, nhưng phải biết sống khiêm nhường tự hạ. Sẽ được Thiên Chúa và mọi người yêu thương.

“Khi đãi khách, hãy mời những người nghèo khó”

12 Rồi Đức Giê-su nói với kẻ đã mời Người rằng :
“Khi nào ông đãi khách ăn trưa hay ăn tối, thì đừng
mời bạn bè, anh em, hay bà con, hoặc láng giềng
giàu có, kéo họ cũng mời lại ông, và như thế ông
được đáp lễ rồi. **13** Trái lại, khi ông đãi tiệc, hãy mời
những người nghèo khó, tàn tật, què quặt, đui
mù . **14** Họ không có gì đáp lễ, và như thế, ông mới
thật có phúc : vì ông sẽ được đáp lễ trong ngày các
kẻ lành sống lại .”

**Hãy mời những người nghèo khó,
tàn tật, què quặt, đui mù.
Như thế mới thật có phúc.**

"Khi đãi khách, hãy mời những người nghèo khó"

Catholicreadings.org

Parable of the Great Banquet - Luke 14:7-24

Then he said to the host who invited him,
"When you hold a lunch or a dinner,
do not invite your friends or your brothers
or your relatives or your wealthy neighbors,
in case they may invite you back and you have repayment

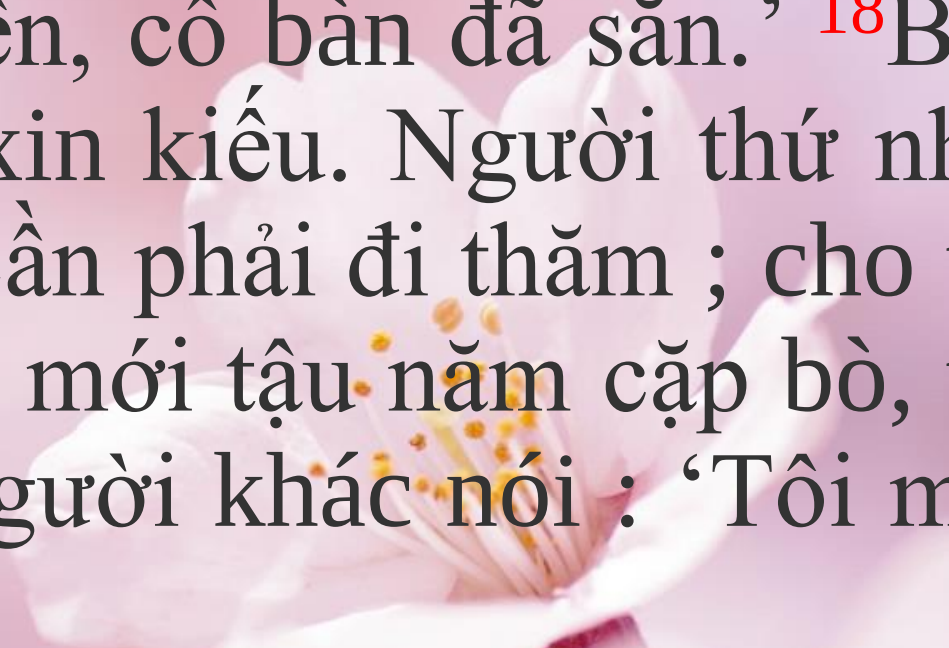
"Ông chớ mời các bạn hữu, nhưng hãy mời những người nghèo khó và tàn tật" (Lc 14, 12-14)

Qua đoạn Tin Mừng này Đức Giê-su kêu gọi mọi người hãy có lòng thương và lòng hào hiệp giúp đỡ mọi người túng thiếu. Đức Giê-su cũng cho thấy Thiên Chúa cũng sẽ thưởng công bội hậu cho những tâm lòng quảng đại này, đặc biệt cho cuộc sống hạnh phúc vĩnh cửu đời sau.

3/.Dụ ngôn về một Đại Tiệc (Lc 14,15-24).

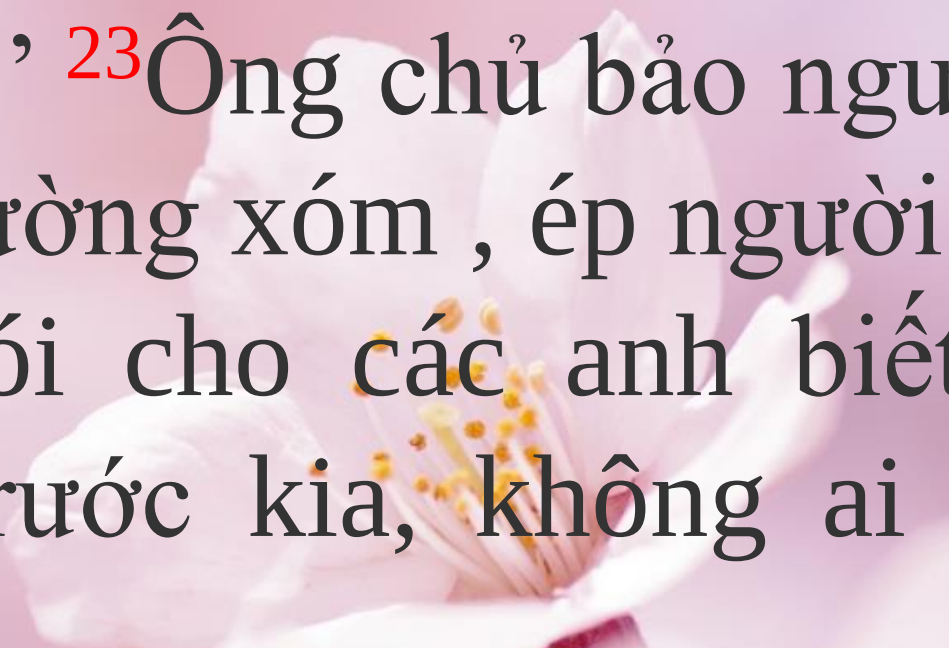
¹⁵Nghe vậy, một trong những kẻ đồng bàn nói với Đức Giê-su: “Phúc thay ai được dự tiệc trong Nước Thiên Chúa!” ¹⁶Người đáp: “Một người kia làm tiệc lớn và đã mời nhiều người. ¹⁷Đến giờ tiệc, ông sai đầy tớ đi thưa với quan khách rằng : ‘Mời quý vị đến, cỗ bàn đã sẵn.’ ¹⁸Bấy giờ mọi người nhất loạt bắt đầu xin kiếu. Người thứ nhất nói: ‘Tôi mới mua một thửa đất, cần phải đi thăm ; cho tôi xin kiếu.’ ¹⁹Người khác nói : ‘Tôi mới tậu năm cặp bò, tôi đi thử đây ; cho tôi xin kiếu.’ ²⁰Người khác nói : ‘Tôi mới cưới vợ, nên không thể đến được.’”

4. Dụ ngôn khách được mời xin kiểu (Mt 22: 1-10)

²¹“Đầy tớ ấy trở về, kể lại sự việc cho chủ. Bảy giờ chủ nhà nổi cơn thịnh nộ bảo người đầy tớ rằng : ‘Mau ra các nơi công cộng và đường phố trong thành, đưa các người nghèo khó, tàn tật, đui mù, què quặt vào đây .’ ²²Đầy tớ nói : ‘Thưa ông, lệnh ông đã được thi hành mà vẫn còn chỗ.’ ²³Ông chủ bảo người đầy tớ : ‘Ra các đường làng, đường xóm , ép người ta vào đầy nhà cho ta. ²⁴Tôi nói cho các anh biết : Những khách đã được mời trước kia, không ai sẽ được dự tiệc của tôi .’”

"Anh hãy ra ngoài đường ngoài ngõ, và cô ép người ta vào cho đầy nhà tôi". (Lc 14, 15-24)

Qua đoạn Tin Mừng này đặc biệt là Thánh Lu-ca nhấn mạnh đến ơn cứu độ phổ quát dành cho mọi người, chứ không chỉ dành riêng cho người Do Thái. Điều đáng tiếc là những người Do Thái được ưu đãi đã không đón nhận tình thương và lời mời gọi của Chúa. Trong khi những dân ngoại khác thì lại sẵn sàng đáp trả vào dự tiệc nước trời.

4/.Lời dạy về việc trở thành môn đệ (Lc 14,25-27).

25 Có rất đông người cùng đi đường với Đức Giê-su. Người quay lại bảo họ :

26 “Ai đến với tôi mà không dứt bỏ cha mẹ, vợ con, anh em, chị em, và cả mạng sống mình nữa, thì không thể làm môn đệ tôi được. **27** Ai không vác thập giá mình mà đi theo tôi, thì không thể làm môn đệ tôi được.

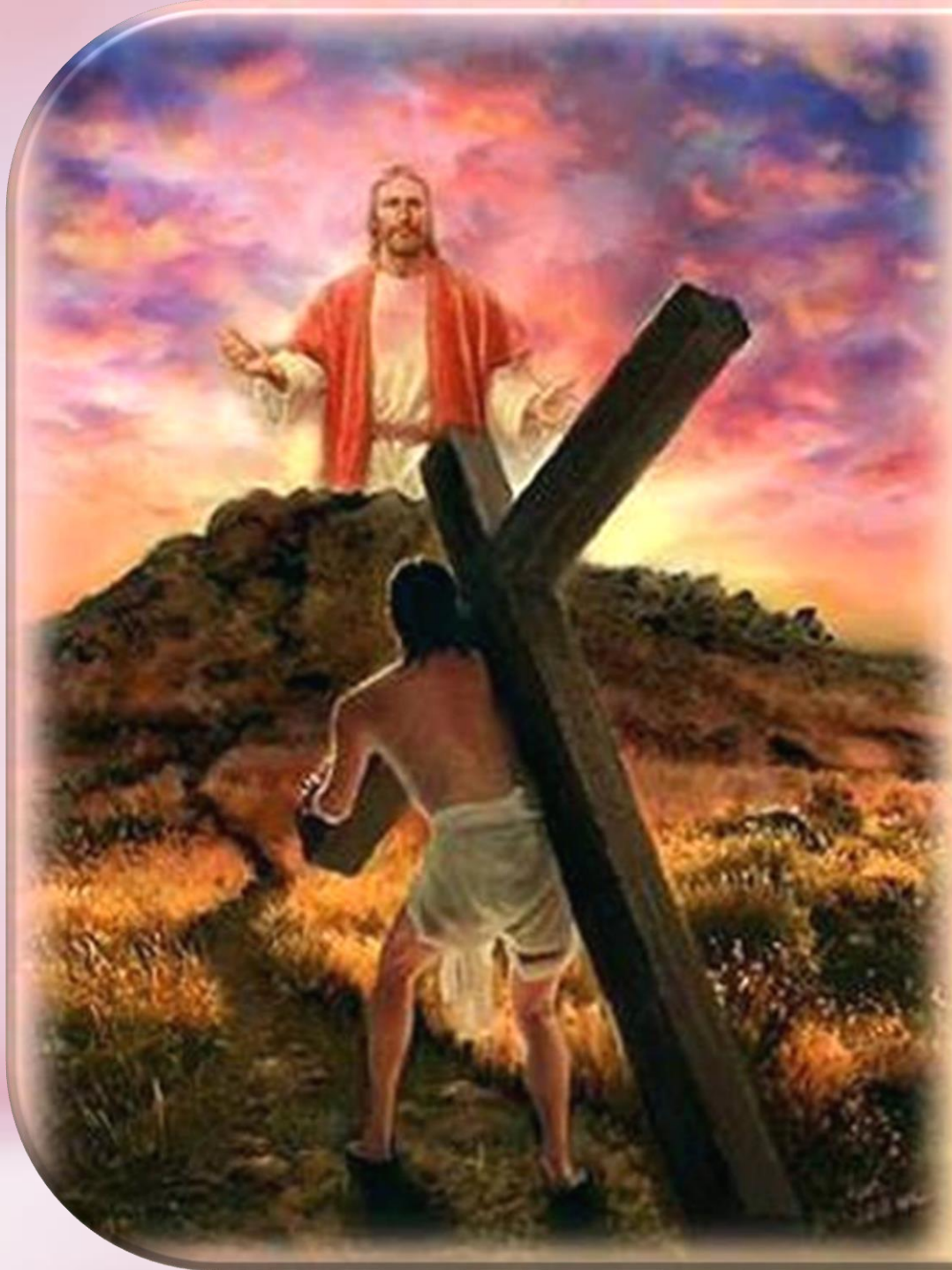

**“Ai đến với tôi mà không dứt bỏ
cha mẹ, vợ con, anh em, chị em,
và cả mạng sống mình nữa, thì
không thể làm môn đệ tôi được.”**

(Lc 14,26)

Đây là điều kiện của những người môn đệ Đức Giê-su, nếu muốn theo Người làm môn đệ Người thì phải dứt bỏ những gì **cản trở** cho ơn gọi theo Chúa như: tình cảm gia đình, của cải vật chất, danh vọng địa vị... và trung thành với trách nhiệm, bổn phận của những người theo Chúa, tức là phải can đảm vác thập giá mình mỗi ngày mà theo Chúa.

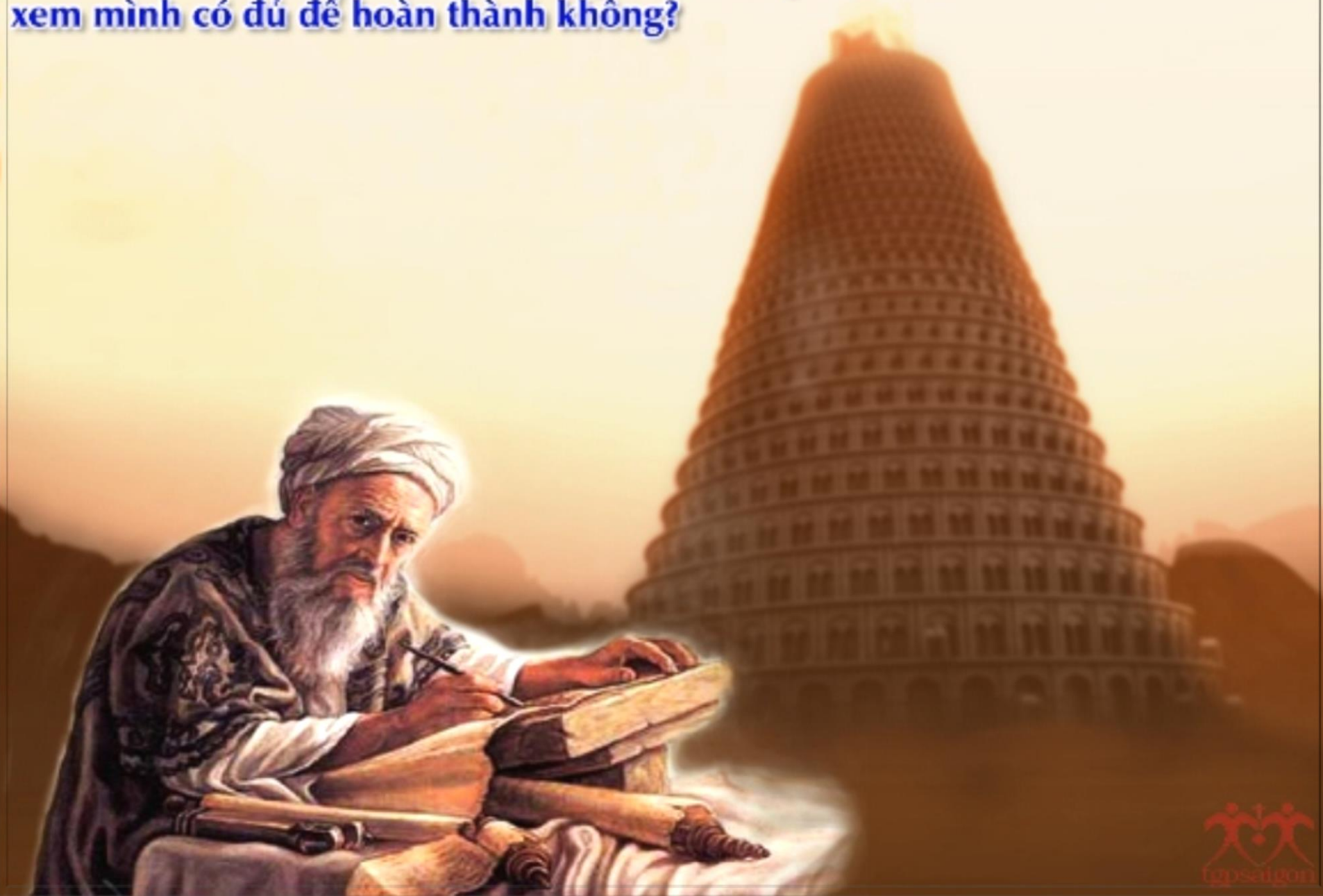
"Ai không từ bỏ tất
cả của cải mình có,
thì không thể làm
môn đệ Ta".
(Lc 14, 25-33)

5/. Phải cân nhắc tính toán (Lc 14,28-33).

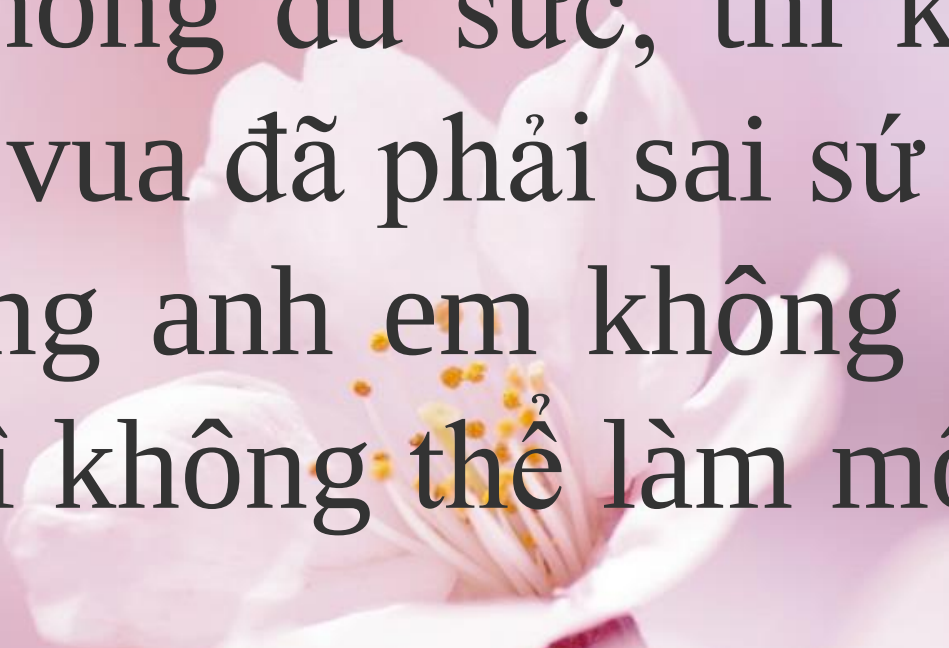
28“Quả thế, ai trong anh em muốn xây một cây tháp, mà trước tiên lại không ngồi xuống tính toán phí tổn, xem mình có đủ để hoàn thành không ? **29**Kéo lỗ ra, đặt móng rồi mà không có khả năng làm xong, thì mọi người thấy vậy sẽ lên tiếng chê cười mà bảo : **30**‘Anh ta đã khởi công xây, mà chẳng có sức làm cho xong việc.’”

Quả thế, ai trong anh em muốn xây một cây tháp,
mà trước tiên lại không ngồi xuống tính toán phí tổn,
xem mình có đủ để hoàn thành không?

31Hoặc có vua nào đi giao chiến với một vua khác, mà trước tiên lại không ngồi xuống bàn tính xem mình có thể đem một vạn quân ra, đương đầu với đối phương dẫn hai vạn quân tiến đánh mình chẳng? **32**Nếu không đủ sức, thì khi đối phương còn ở xa, ắt nhà vua đã phải sai sứ đi cầu hoà. **33**Cũng vậy, ai trong anh em không từ bỏ hết những gì mình có, thì không thể làm môn đệ tôi được .

6/. So sánh với Muối (Lc 14,34-35).

34“Muối quả là một cái gì tốt. Nhưng chính muối mà nhạt đi, thì lấy gì ướp nó cho mặn lại ? **35**Dùng nó để bón ruộng hay trộn phân đều không thích hợp, nên người ta quăng nó ra ngoài. Ai có tai nghe thì nghe .”

6/. Muối mà nhạt đi. .. (Mt 5:13; Mc 9:50)

Salt is good

*but if it loses its saltiness,
how can it be made salty again?*

Luke 14:34

Nhưng muối
mà nhạt đi,
thì lấy gì
muối nó
cho mặn lại ?
Nó đã thành vô dụng,

a) Muối trong văn hoá Việt Nam

➤ *Câu tục ngữ: Đầu năm mua muối,
Cuối năm mua vôi.*

- Đặc biệt là người dân sống ở đồng bằng Bắc Bộ.
- Đầu năm mua một tô muối đong đầy tới ngọn để
- ✓ Cầu mong sự dư đầy cho suốt cả năm.
- ✓ Nhắc nhở và dạy cho con cháu biết sống tiết kiệm, biết dành dụm tiền lo cho tương lai.

➤ *Cuối năm mua vôi: có nghĩa là để xây nhà.*

b) Muối trong cuộc sống hằng ngày: Là một thứ gia vị không thể thiếu

➤ Ướp mặn, gìn giữ thức ăn được lâu:

Thịt muối + Thịt xông khói

Cá muối: Làm mắm + Làm khô

➤ Nêm nếm thức ăn.

c) Muối trong y dược cổ truyền là một vị thuốc quý dùng chữa nhiều thứ bệnh;

Đau cổ họng,

Đau răng, sưng nướu răng

"Chính anh em là muối cho đời.
Chính anh em là ánh sáng cho trần gian."

Dụ ngôn này ám chỉ rằng các môn đệ của Đức Giê-su phải luôn quan tâm ý thức sống xứng đáng, sống trọn vẹn và cố gắng giữ trọn phẩm chất của mình, tránh việc tha hoá biến chất.

Tóm Kết Chương 14

- 1/. Chữa người bệnh phù thũng.
- 2/. Hãy chọn chỗ cuối.
- 3/. Dụ ngôn Đại Tiệc.
- 4/. Lời dạy về điều kiện trở thành môn đệ.
- 5/. Phải cân nhắc cẩn thận.
- 6/. So sánh với Muối.

***“Lời chúa là ngọn đèn soi cho con bước,
là ánh sáng chỉ đường con đi”.
(Tv 119,105)***

Hết Chương

14